

Miután elmentek tőlük az angyalok ... (Lk 2,15-20)

A karácsonyi történetben az angyalok visszatértek a mennybe. Átadták a nyájukat őrző pásztoroknak az üzenetet, és elmentek. Az angelos – hírvivő küldetése, átadni a rábízott üzenetet. Az angyalok jöttek, szóltak és aztán elmentek. Az üzenet átadása ma is így történik. A templomot kinyitjuk, részt veszünk az istentiszteleten, elhangzik az üzenet, és aztán a templom újra bezárul. A Bibliát kinyitjuk, Isten ígését elolvassuk, meghalljuk az üzenetet, aztán bezárjuk. De vajon mi történik azután, hogy elmennek az angyalok? Mi történik azután, hogy bezárul a templom ajtaja? Mi történik azután, amikor bezárjuk a Bibliánkat?

Amikor elmennek az angyalok, ott maradnak a pásztorok az éjszakában. Kívül újra sötétbe borul minden. Rájuk borul az éjjel sötétje, de szívükben ott rejlik az üzenet. Az Isten üzenete. Olyan üzenet, amely megváltoztatja az életüket. Milyen sokan vannak, akiknél ez nem így történik. Ha elmennek az angyalok, ha bezárul a templom ajtaja, ha elhangzik az ámen, nem marad más csak a sötétség. Hiába volt világosság, hiába ragyogta be az eget a mennyei ragyogás, minden újra elsötétedik. Hiába szólt az üzenet, „ne féljete, mert íme, hirdetek néktek nagy örömet“, az üzenetet elfelejtik. Marad a sötétség, a félelem és a közömbösség. Mintha madarak kapkodnák fel az elhangzott szavakat. A pásztorok esetében azonban, megmaradt az isteni üzenet. Szívükbe zárták a mennyei üzenetet, és ez három változást hozott az életükben.

Megváltoztatta a figyelmüket. Eddig csak a nyájra figyeltek, és a juhokra leselkedő veszélyt kémlelték. Amikor viszont megkapják az üdvöztető születéséről szóló üzenetet, más irányba is elkezdene figyelni. Abba az irányba fordítják a figyelmüket, amerre a gyermek Jézus van. „Menjünk el egészen Betlehemig.“ Az üzenetet meghalló, a Isten szavát megértő ember figyel arra, ahol Jézus van, figyel az anyaszentegyház életére. Figyel az istentisztelet időpontjára, fontos számára a gyülekezete, a temploma. Nemcsak a világhálón próbál lelki táplálékot keresni, hanem elmegy arra a helyre, ahol a Jézust körülvevő közösség

találkozik. Jó megvizsgálni önmagunkat az ige tükrében. Mi nek szentelünk túl sok figyelmet, és mire nem figyelünk? A karácsonyi üzenet a figyelmünket is meg akarja változtatni.

Megváltoztatta a szavaikat. A pásztorok a jászol mellett az isteni kijelentés által megértett üzenetet próbálták visszaadni. Elmentek egészen Betlehemig, megtalálták Jézus anyját és apját, valamint a jászolban fekvő kisgyermeket, és elmondták mindazt, amit az angyalok hirdettek nekik. Akik hallották, azok elcsodálkoztak, Mária pedig a szívében forgatta a pásztorok szavait. Akik hallgatták a pásztorok szavait azok épültek a hitükben. Nem tudjuk, hogy korábban hogyan beszéltek a pásztorok, mennyire voltak építőek a szavaik. De azt megtudjuk, hogy az üzenet elkezdte csiszolni, formálni a beszédüket is.

Felcsendült az ajkukon az Isten dicsőítése és magasztalása. Talán zsoltárokat és dicséreteket is énekeltek. Az ige üzenete a mi szavainkat is meg akarja változtatni. A bomlasztó helyett építő szavakat akar adni az ajkunkra. „Semmiféle bomlasztó beszéd ne hagyja el a szátokat, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallgatják.“ (Ef 4,29)

Új tapasztalatokkal ajándékozta meg őket. A pásztorok a kor lenézett és semmibe vett emberei közé tartoztak. Sok rossz tapasztalatuk lehetett ezzel kapcsolatban. Valószínűleg sokat csalódtak. Ha az ember csupa rossz tapasztalatot gyűjt, miből épüljön? Miből merítsen erőt? Most Isten új tapasztalatokat ajándékoz számukra. Megtapasztalhatták, hogy Isten figyel rájuk. Hogy a Mindenható számára fontosak. Hogy az, aki mindent a kezében tart, aki elküldi a Szabadítót, őket választotta ki, hogy a megváltás hírét meghallják, és továbbadják. Megtapasztalhatták, hogy minden úgy történt, ahogy Isten megüzente nekik: „magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy ahogyan ő megüzente nekik.“ Isten népe életének fontos része a megtapasztalás. Isten közelségének a megtapasztalása. Ha csak a külső sötétségre figyelünk, ha az aggasztó hírek töltik meg a szívünket, ha csak a rossz megtapasztalást idézzük fel

Születés temploma Betlehemben

*Istentől megáldott karácsonyi ünnepeket
és boldog új esztendőt kíván a Szerkesztőség!*

Református Újság

2023

Január

1	V	Újév, Fruzsina
2	H	Ábel
3	K	Benjámin
4	Sz	Leona
5	Cs	Simon
6	P	Boldizsár, Vízkereszt
7	Sz	Ártilla
8	V	Gyöngyvér
9	H	Marcell
10	K	Melánia
11	Sz	Ágota
12	Cs	Ernő
13	P	Veronika
14	Sz	Bódog
15	V	Lóránt
16	H	Gusztáv
17	K	Antal
18	Sz	Piroska
19	Cs	Sára
20	P	Fábián
21	Sz	Ágnes
22	V	Artúr
23	H	Zelma
24	K	Timót
25	Sz	Pál
26	Cs	Vanda
27	P	Angelika
28	Sz	Károly
29	V	Adél
30	H	Martina
31	K	Marcella, Petúr

Február

1	Sz	Ignác
2	Cs	Karolin
3	P	Balázs
4	Sz	Ráhel
5	V	Ágota
6	H	Dorottya
7	K	Tódor, Rómeó
8	Sz	Aranika
9	Cs	Abigél, Alex
10	P	Elvira
11	Sz	Bertold, Marietta
12	V	Lídia, Lívia
13	H	Ella, Linda
14	K	Bálint, Valentin
15	Sz	Kolos, Georgina
16	Cs	Julianne, Lilla
17	P	Donát
18	Sz	Bernadett, Konrád
19	V	Zsuzsanna
20	H	Aladár, Ámos
21	K	Eleonóra
22	Sz	Gerzson
23	Cs	Alfréd
24	P	Mátyás
25	Sz	Géza
26	V	Edina , Böjt I.
27	H	Ákos, Bátor
28	K	Elemér

Március

1	Sz	Albin
2	Cs	Lujza, Gottlieb
3	P	Kornélia
4	Sz	Kázmér
5	V	Adorján, Adrián, Böjt II.
6	H	Leonóra, Inez
7	K	Tamás
8	Sz	Zoltán
9	Cs	Franciska, Fanni
10	P	Ildikó
11	Sz	Szilárd
12	V	Gergely, Böjt III.
13	H	Krisztián, Ajtony
14	K	Matild
15	Sz	Magyar nemzeti ünnep
16	Cs	Kristóf
17	P	Henrietta
18	Sz	Gertrúd
19	V	Sándor, Edex , Böjt IV.
20	H	Klaudia, Hubert
21	K	Benedek
22	Sz	Beáta, Izolda
23	Cs	Emőke
24	P	Gábor, Karina
25	Sz	Irén, Irisz
26	V	Emánuel, Böjt V.
27	H	Hajnalka
28	K	Gedeon
29	Sz	Augusta
30	Cs	Zalán
31	P	Árpád

Április

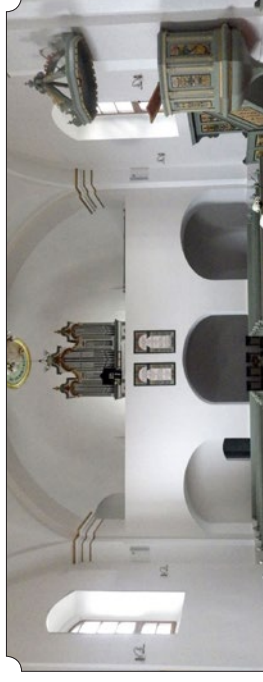
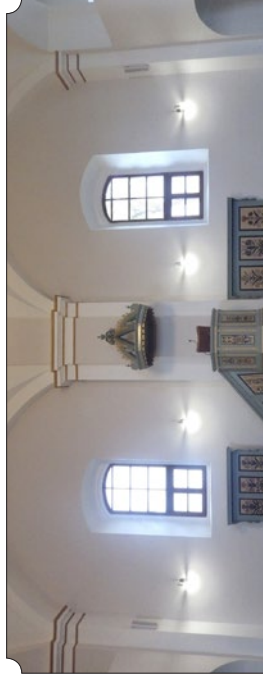
1	Sz	Hugó
2	V	Virágvasárnap , Áron
3	H	Buda, Richárd
4	K	Izidor
5	Sz	Vince
6	Cs	Vilmos, Bihorka
7	P	Nagypéntek , Herman
8	Sz	Dénes
9	V	Húsvétvasárnap , Erhard
10	H	Húsvéthétfő , Zsolt
11	K	Leó, Szaniszló
12	Sz	Gyula
13	Cs	Ida
14	P	Tibor
15	Sz	Anasztázia, Tas
16	V	Csongor
17	H	Rudolf
18	K	Andrea, Ilma
19	Sz	Emma
20	Cs	Tivadar
21	P	Konrád
22	Sz	Csilla, Noémi
23	V	Béla
24	H	György
25	K	Márk
26	Sz	Ervin
27	Cs	Zita
28	P	Valéria
29	Sz	Péter
30	V	Katalin, Kitti

Május

1	H	Fülöp, Jakab
2	K	Zsigmond
3	Sz	Tímea, Irma
4	Cs	Mónika, Flórián
5	P	Györgyi
6	Sz	Ivett, Frida
7	V	Gizella
8	H	Mihály
9	K	Gergely
10	Sz	Ármin, Pálma
11	Cs	Ferenc
12	P	Pongrác
13	Sz	Szervác, Imola
14	V	Bonifác
15	H	Zsófia, Szonja
16	K	Mózes, Botond
17	Sz	Paszkal
18	Cs	Áldozócsütörtök , Erik, Alexandra,
19	P	Ivó, Milán
20	Sz	Bernát, Felícia
21	V	Konstantin
22	H	Julia, Rita
23	K	Dezső
24	Sz	Eszter, Eliza
25	Cs	Orbán
26	P	Fülöp, Evelin
27	Sz	Hella
28	V	Pünkösd I. , Emil, Csanád
29	H	Pünkösd II. , Magdolna
30	K	Janka, Zsanett, Nándor
31	Sz	Angéla, Petronella

Június

1	Cs	Tünde
2	P	Kármén, Anita, Anna
3	Sz	Klotild
4	V	Szentharomszág-vasárnap , Bulcsú
5	H	Fatime, Ferdinánd
6	K	Norbert, Cintia
7	Sz	Róbert
8	Cs	Medárd
9	P	Félix
10	Sz	Margit, Gréta
11	V	Barnabás
12	H	Viló
13	K	Antal, Anett
14	Sz	Vazul
15	Cs	Jolán, Vid
16	P	Jusztin
17	Sz	Laura, Áldá
18	V	Arnold, Levente
19	H	Gyárfás
20	K	Valéria, Rafael
21	Sz	Alajos, Leila
22	Cs	Paulina
23	P	Zoltán
24	Sz	Iván
25	V	Vilmos
26	H	János, Pál
27	K	László
28	Sz	Levente, Irén
29	Cs	Péter
30	P	Pál

magunkban, akkor elkeseredünk, de Isten közelségének a meg tapasztalása étellel és reménységgel tölt el. „Isten közelsége mindig és mindenütt élővé tesz.” (J. Moltmann).

Amikor karácsony éjszakáján az angyalok elmentek a meny nybe, látszólag minden úgy maradt, mint korábban. Augusztus továbbra is a trónon ül, a megszálló római csapatok továbbra is ott vannak Júdeában, Jézus számára továbbra sincs

hely a szálláson. Úgy néz ki, nem változott meg semmi. Mégis megváltozott. Az üzenet: „Megtartó született ma nektek” változást hozott. Változást hozott a pásztorok életében. Megváltozott a figyelmük, megváltoztak a szavaik, és új hitbeli tapasztalatokat szereztek. Karácsonykor mégis elkezdődött a világ megváltozása.

Orémus Zoltán

Közhelyes vagyok! És akkor...?(!)

... és az Isten békessége legyen és maradjon Mindnyájatokkal. Ámen.”

Pár nappal ezelőtt egy reggeli üzenetet kaptam a sógornőmtől, mely az egyik internetes oldal az napi imádságát tartalmazta. Ez az üzenetküldés nem tart régóta, de máris felfigyeltem valamire: a záró gondolata mindegyiknek az volt, hogy hagyjunk nyomot az adott napon – de ne a magunk számára, emlékné, hanem mutassuk meg a jó Isten hatalmas szeretetét valamiféle módon, így nyomot hagyva mások életében az Ő dicsőségére. Ez az üzenetküldés most az egyik „motivációs alapgondolatom”. A másik szintén egy reggeli esemény: Amikor férjem munkába indul, általában egyidőben mi is megyünk az oviba. Ha esetleg férjem hamarabb megy ki a folyosóra, még mielőtt megölelte volna a lányát, akkor ez a kis huncut utánaszed, tárt karokkal megáll az ajtóban és szinte szemrehányó-kérdőrevonó hangon mondja neki: nagy ölelés, puszi, semmi? Pedig tudja, hogy mindig megkapja, ettől függetlenül meg kell mutatnia: apa, az igény fenn áll, nincs kivétel, csak hogy tudd. A harmadik ismét egy napi üzeneten alapul, mely szerint tegyünk aznap valami olyan apróságot, mely valakinek majd a világot jelenti, s ettől mi is sokkal jobban érezzük majd magunkat. Vannak ezek az üzletben pontok után kapható focistás matricák most a világbajnokság kapcsán, ami az én lányomnak nem sokat jelent, viszont a legutóbbi gyermekorvosi látogatásunkkor meghallottuk, hogy az egészségügyi nővér kisfia nagy lelkesedéssel gyűjti őket. Nekünk volt otthon kb.40 darab, melyet aznap elvittünk neki. Ezt ugye általában kis mennyiségben kapja az ember, nem egyszerre 40-t. Akkora boldogság volt ennek az anyukának a szemében, mert tudta, mekkora örömet szerez majd mindez a kisfiának.

Kérdezhetjük, ez a három dolog, hogyan kapcsolódik össze: Éljen úgy, hogy az emberek lássák, Ki a Te Életed Ura. Éljen

úgy, hogy a szeretet mindennapos és elengedhetetlen legyen számodra, mely feltölt minden napon. S végül ezzel az Úrtól kapott-tanult önzetlen szeretettel ajándékozz meg másokat is, amikor csak teheted. Igen, az írásom címe az, hogy „közhelyes” vagyok, mert ilyen történetek szinte mindenkivel megtörténhetnek, és „elcsépett” példának is tűnhetnek. Viszont ha azt kérdezem, lehet-e közhelyes, elcsépett téma a Mindenható önzetlen szeretet témája, akkor biztosan mindannyian azt mondanánk, hogy ugyan dehogy, sőt, minden nap emlékeztetnünk szükséges magunkat arra, mennyire is fontos darabkája ez a hét-

Simon András grafikája

köznapiaknak, ünnepnapoknak. Magamról tudom: jön egy kellemetlen helyzet, sietség, feszültség, fáradtság és máris elfelejtem, hogy pl. a kislányom ebből szinte semmit nem ért, csak annyit, hogy anya ideges, és ez által talán vele is „másként” viselkedik. Megéri? Nem! Nem elég reggel vagy este elolvasni egy imádságot, egy ígérést. Ezt egész nap az elménkben kell forgatnunk, ha áldásokban bővelkedő életet szeretnénk mások- és saját magunk számára is.

Egy másik belső dilemmám, melyet természetesen megosztok Veled, Kedves Olvasó, hogy néha úgy érzem (melyet

már az eddigiekben is említettem), hogy megváltoztam. Sokszor kevésbé érzem magam „jó” embernek, vagy inkább mondjam úgy, megkeseredettséget érzek. S ez kihat a bensőmre, a jó Istennel-, családommal-, barátaimmal- és az ismeretségi körömmel való kapcsolataimra is. Talán csak néha túl nagy a fejemben az információ-koncentráció, néha túlcsordul a türeshatár, talán „agyon-agyalom” a dolgokat, vagy csak egyszerűen belefáradtam bizonyos dolgokba, de az is megtörténhet, hogy most látszódik meg igazán annak a ténynek az eredménye, hogy több, mint 10 éve kikerültem a megszokott, egyházi, családi közegemből, és elkerültem egy teljesen más dimenzióba. Ennek a változásnak vannak igencsak embert próbáló mellékhatásai. Természetesen, mint mindennek, ennek is meg van a szép és jó oldala, de néha még ez a szép és jó is kevésnek tűnik. S amikor elkalandozom ezekre a depressziós hangulatot keltő vizekre, akkor ébredem rá, hogy nem azzal van a baj, hogy környezetváltozáson mentem keresztül, hanem, hogy többet foglalkozom a mások által kinyilvánított dolgokkal, mások életével, kívánságaival, fejlődésével, hogy megfeleljek másoknak, ahelyett, hogy magamra és a testi-lelki épségemre, fejlődésemre, karbantartására is gondolnék. Gyerekkoromban és a szülőotthon közelében könnyebb volt egyben tartani a testi-lelki harmóniát, hiszen akarva-akaratlanul, magamba szívtam a hit erejét. Most pedig sokszor nekem kell leülnöm és felkészülnöm arra, hogy másokat tudjak erősíteni, s az erő forrását hirdetni.

S pont ezért is mondtam el az írásom elején ezt a három példát, mert a napokban erőteljesebben értem azt, mi hiányzik belőlem az elmúlt időszakban: az, hogy rendszeresen helyre tegyem a lelkem, hálát adjak, megköszönjek, konstata-lyak, kérjek, s mindezt lelki békesség-

ben Őreá bízzam. Nem szabad felhalmozni a kételyeket, az elégedetlenséget, egyszerűen, mint az elmúlt hónapban is írtam, ki kell „lelki-beszélnünk” magunkból, mert belül csak megromlik és ezáltal bennünket és emberi kapcsolatainkat is romlótta teszi. Így nem lehet még napról napra sem „keresztyéni módon” élni, nemhogy ünnepre készülni. Főleg nem egy születésnapra. A mi Atyánk őszinte szívet és lelket kér tőlünk, hogy gyermeki örömmel tudjunk várni, ünnepelni, örömeztetni továbbadni. Nem szabad bezárkózunk az önsajnálattal, vagy épp az önteltség fogságába, mindkettő átok. Az áldáshoz vezető út pedig az Akarat elfogadásán keresztül történhet. (Az Akara-

tot azért írom nagybetűvel, mivel még a hittudományi egyetemen volt egy barátom, akivel így hívtuk az isteni akaratot, ebbe kapaszkodtunk a vizsgák, kihívások alkalmával.)

Az ember sohasem tudhatja, mikor épp mi érinti meg bensőjét. Az enyémet a fentebb leírtak. A Te példaid lehet, hogy teljesen másak, de éppolyan fontosak és életbevágóak, mint az enyéme. S bár talán ez a gondolatsor nem volt kifejezetten adventi és karácsonyi, de ha az adventi időszakban kicsit is közelebb kerülsz ahhoz, hogy az előttünk álló időszakot békés lelkülettel, keresztyéni alázatos és példamutató szeretettel, a krisztusi üzenet befogadásának és továbbadásának minoltában éld meg,

akkor nem csak áldott karácsonyi ünnep lehet, hanem ez a fogalom továbbra is áthathatja majd a Te- és környezeted életét. Ez lenne a központi cél, melynek eléréséhez sok türelmet, önmegtartóztatást, jóakaratot, szelídséget, de bátor szívet és tevékeny kezeket kívánok Neked.

Kívánom, hogy a mi Urunk és Istenünk áldjon meg Téged, szereteteiddel együtt ebben az ünnepi időszakban is, adjon békés, boldog újesztendőt, hogy a karácsony üzenete mindig áldott üzenet legyen és maradjon, mely élleti, táplálja és a helyes irányba tereli a mi életünket, a mi Urunk a Jézus Krisztus által.

Csoma Annamária

Mintha csak ajtó nyílna, kitárul az ég!

Mélységes csend és sűrű sötétség borul a tájra. De ni-ni, amott tűz lobog! Recsegve-ropogva sírnak a fadarabok, magasba száll a füst. A pásztorok tüze bevilágít a sötétségbe.

A bárányok hallgatnak. Csak időnként béget bele az éjszakába egy-egy felriadó barika. Ilyenkor közelebb bújik az anyjához, és rögtön utána újra álomra hajtja a szemét. Néha fel-felhangzik a fekete, kistestű pásztorok csaholása, aztán lehajjták fejüket és éberen alusznak tovább.

A pásztorok a tűz körül ülnek. Halk, lassú szóval társalognak. De csak azért, hogy el ne aludjanak. Ők az éjszaka vigyázói. Óvni kell a nyájat, vigyázni nyugalmukat. Arról beszélnek, hogy lám, megállt az égen hosszú ideje vonuló fényes csillag. Éppen itt, Betlehem fölött. Vajon mit jelez az égi jelenség? Mi fog történni velünk?

Oly régóta várnak! Ők és az egész Izráel. Prófécia ígérte a Messiás jöttét. Vajon az ő érkezését jelezné ez a vándorcsillag is? Olyan sokszor remélték már az Úr érkezését, de aztán mindig kiderült, hogy vaklárma volt csupán. Majd csak megérkezik. Hiszen megígérték a próféták, róla prédikált Keresztelő János is! Jönnie kell!

Csodára vár az egész Izráel, Szabadító érkezésére, aki felemeli a népet, földhözragadt nyomorúságából. Mert úgy el-lankadt ez a nép. Annyira rossz hír köszöntött életébe. Betegségek tizedelik,

vámszedők söpri le a padlást, és világcsúfságára, egyre több a hitetlen is, akik hangos szóval ordítják a templom előtt: megfeledkezett rólunk az Isten!

Mi lesz hát velünk? Mikor jön hozzánk az Úr? Valóban megfeledkezett volna rólunk? Belefeledkezett fontosabb égi teendőibe? Olyan hosszú időbe telik kívánni egy prófécia... Hiszen már a nagyapáink is erre vártak, és most velünk együtt, már az unokák is. Uram, meddig késik még a Te irgalmad?

A mezőn csönd honol. Lassacskán leég a tűz, már csak a parázs fénylik. „Te fiú, dobj még néhány ágacska a tűzre”, szól egy ráncos homlokú, vastag hangú férfi Simonhoz, a juhászbojthoz. A leányke ásít egy nagyot, de már pattan is, és siet a tűzrevalóért. Pár perc telik csupán és már érkezik is vissza egy ölnyi, gondosan összegyűjtögetett fahulladék.

Ekkor történik valami. Valami rendkívüli. Valami, amit még soha sem látott emberi szem. Mintha csak ajtó nyílna,

kitárul az ég, valami leírhatatlan fényesség árad rájuk a magasból.

A kis Simon föltekint, kihull kezéből a gyűjtögetett fahasáb. Talpra pattannak a társak, ők is az eget kémlelik, az ég ajtaján rájuk ömlő nappali világosságot, közben arcukra kiül az aggodalom és a félelem elegye.

Majd pedig mind visszahullnak a földre... „Mennyei jelenés ez! Isteni kinyilatkoztatás!”, suttogják rémülten. Ilyenkor az embernek a porban a helye. Térdre

esnek és onnan figyelnek fölfelé, óvatosan, résnyire nyitott szemekkel. De közben egész testüket, lelküket átjárja a reszkető félelem.

Remegve térdelnek, a máskor oly bátor, szikár pásztoemberek, akik farkastól és medvétől sem rettennek meg, sőt az oroszlánt és a rablót is megfutamítják. A nyáj is néma rettegéssel figyel. A máskor bátran csaholó kutyák most szűkülve bújnak gazdáik lábaihoz.

Az éj sötétje, mint egy széles lepel, szétnyílik és fény árad a magasból. Megvilágítja a mezőt, a pásztorokkal és a nyájjal egyetemben. Az Úr dicsősége ez, semmi kétség! A megnyílt ég olyan most, mint egy résnyire kitért ajtó, amelyen át az Isten betekintést enged a halandónak, az Ő mennyei országába.

A csendet aztán egy fehértűz angyal töri meg, aki egészen közel lép hozzájuk. Mintha a föld felett lebegne jócskán egy arasszal. Először arra biztatja

őket kedves szóval, ne féljenek, mert nem a félelem ideje van most, hanem az örövendezésé. Örömhírt mond nekik, és az egész népnek, mert Megtartó született ma, a Dávid városában.

Véget ért hát a hosszúra nyúlt várakozás! Isten a földre érkezett, megszületett az Úr Krisztus! Kisgyermekként érkezett a világba az Isten szeretete, rátalálnak a betlehemi jászolban.

Az angyali szózat egyszerre véget ér, nyomában mennyei seregek dicsérete hangzik. „Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békeség, és az emberekhez jó akarati!” Lassacskán felenged a pásztorok félelme, de addigra a mennyei istentiszteletnek is vége szakad. Elcsendesedik az angyali kar, hangos csattanással bezárul az ég ajtaja.

Újra sötétség uralja a tájat, csak a párás lassan kihunyó fényei világolnak, inkább közel, mint távol. A távolban pedig Betlehem fényei pislognak. Sok em-

ber érkezett a városkába, népét számlálja a császár.

A pásztorok kifűjják magukat, nehezen jön ajkukra szó. Végül a legidősebb megszólal: „menjünk el mind Betlehembe és lássuk meg a dolgot, amit az Úr megjelentett nekünk! Keressük meg a gyermekét!”

Sietve készülődnek, szerény ajándékot, tejet, túrót, sajtot készítenek a kisdednek és elindulnak. Az úton aztán megered a nyelvük, egymás szavába vágva mesélik a mennyei jelenést. Ki hogyan élte meg, ki milyennek látta...

Aztán, alig egy óra múlva, már ott toporognak a város széli kicsi istállócska előtt. Kérdőn nézik egymást, mondjad koma, most mi legyen? Halkan tanakodnak, erőt gyűjtenek, egymást unszolják: „te menj elébb!”

Így esik, hogy végül a legkisebbet, a kicsi Simont fiút tolják előre, aki nem ellenkezik, hanem kisfiús bátorsággal, illedelmesen bekopog, majd választ sem

várva benyit. Háta mögött szégyenlősen, de mélységes kíváncsisággal kukucskálnak a társak. És lám, mindent úgy talál-
nak, ahogy az angyal hirdette.

Egy újszülött gyermek fekszik a jászolban, gondosan bepólyálva. A barmok szelíd tekintettel figyelik őt, a kis jövevényt. József és Mária meglepett örömmel fogadják a pásztorokat, akik gyors beszéddel mesélik az angyali híradást.

Aztán lassacskán kifogynak a szóból, elhallgatnak és percekig csak piruló orcával, meghatott lélekkel figyelik a jászolban fekvő Istenfiát. Minden mozdulatát. „Ő az! Megtaláltuk! Ő Izráel és a világ szabadítója!”

Majd összenéznek, mind egyre gondolnak. Egyikük furulyát vesz elő, másikkuk citerát, és muzsikával, énekszóval dicsérik a Kisjézust.

Közben odakint csendes éj, szentséges éj száll a világra. „Krisztus megszületett! Krisztus megszületett!”

Fábián Tibor

Egyedül az Úrban bizakodunk

Mi, rozsnyói reformátusok azért fordulunk egyenesen az aratás Urához, mert Ő biztat arra Igéjében, hogy kérjük Őt, küldjön munkásokat az Ő aratásába. Lelkipásztorért foháskodunk annak tudatában, hogy az emberi akarás és erőfeszítés mind hiábavaló. Így tapasztaltuk ezt már két évvel ezelőtt, amikor hasonló helyzetben voltunk, és minden hívásunk, kérésünk sikertelen volt, nem tudtuk meggyőzni a megszólított lelkipásztorokat.

Teljes mértékben tisztában vagyunk azzal, hogy egyházunkra nagyon is érvényes az, hogy az aratnivaló sok, de a munkás kevés, mert nagy a lelkeszhiany. Ezért egyedül az Úrban bizakodhatunk, mert egyedül Ő képes arra, hogy megoldást találjon ebben a reménytelen helyzetben. Istennél ugyanis nincs lehetetlen, és emberi szempontból nézve nem tudjuk, mit tegyünk, tanácstalanok vagyunk, akkor kell a mindenható Is-

tenhez fordulnunk. Feltárjuk őszintén, hogy bizony, Rozsnyón az Ige szerint is sok „az aratnivaló”. Van iskolánk, óvodánk, három szórványgyülekezetünk, a gyülekezeti munkán kívül van kórházi és három idősoththoni szolgálat.

Ezért minden reménységünket szerető mennyei Atyánkba vetjük, mert Ő képes felgerjeszteni a szívét annak a lelkes-házaspárnak, aki nem hátrál meg a sok munka láttán, hanem kihívásnak, missziói küldetésnek fogja tekinteni. Engedelmes szívvel fogja vállalni a szolgálatot, melyet csak Istentől kért és kapott erővel lesz képes végezni. A Szentírásban sok olyan szolgáról olvashatunk, akik nem érezték alkalmasnak magukat a szolgálatra, de Isten megerősítette őket, soha nem hagyta magára azt, akit Ő kiválasztott: „Ne félj, mert én veled vagyok, megsegítelek és megerősítelek.” - üzente nekik.

Így mi is bátran tekintünk a jövő elé,

mert reménységünk nem hiábavaló az Úrban, és jelentkezik az a lelkipásztor, akit megérintett az Ige: „*És hallám az Úrnak szavát, aki ezt mondja vala: Két küldjek el, és ki megy el nekünk? Én pedig mondek: Itt vagyok én, küldjél el engemet.*” (Ézs 6,8)

Nagy-nagy szeretettel várjuk és fogadjuk ezt a hűséges, odaadó, kitartó lelkipásztor(-házaspár)t, aki elvállalja a szolgálatot a rozsnyói gyülekezetben. Legyen ezért hála és köszönet a mi szerető mennyei Atyánknak, mivel meghallgatja könyörgésünket az Ő Igéje szerint: „*Semmiért se aggódjatok, hanem imádság és könyörgés alkalmával mindenkor hálaadással vigyétek kéréseiteket az Isten elé, és az Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.*” (Filippi 4,6-7)

Mixtaj Johanna

Rozsnyón, 2022. november 7-én

Lelkészbeiktatás Kiskövesden

Áldott alkalomra került sor a kiskövesdi református templomban, amikor is, 2022. november 13-án hálaadó istentiszteletre hívogattak a harangok. A gyülekezet meghívásának eleget téve, Szepessy Mátyás lelkipásztor ezen a napon lett hivatalosan is, a rá bízott hívek őrállója.

Az istentiszteletet Kendi Csaba esperes köszöntő szavai, valamint a 254. dicséret éneklése nyitotta meg. Az igehirdetés szolgálatát Géresi Róbert püspök végezte a Jn 15:12-17 alapján: „Az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancso-

lok nektek. Többé nem mondalak titeket szolgálknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátainknak mondalak, mert mindazt, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki, és rendelvek titeket arra, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek. Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.”

Az igehirdetést követően, Kendi Csaba a Zsoltárok 27:1,4 verseivel ünnepélyesen beiktatta szolgálatába a megválasztott lelkipásztort: „Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék? (...) Egy dolgot kérek az ÚRtól, azért esedezem: hogy az ÚR házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jószágos az ÚR, és gyönyörködhessem templomában.” Tóth Géza gondnok egy igével, valamint Nemes Ruzsena helyi nőgyesületi elnök imádsággal köszöntötték a lelkipásztort a gyülekezet nevében, majd átadták a gyülekezet ajándékát, az új palástot.

Szepessy Mátyás, beiktatott lelkipásztor, a Józsué 1:1-9 versei alapján hirdette az ígét, amelyben kifejtette, hogy a gyülekezetnek és a lelkipásztornak egy irányba kell haladnia, amely irányt az Úr határozza meg. Az igehirdetést a kiskövesdi kórus énekszolgálat követte, majd következtek a köszöntések. A lelkipásztorok egy-egy bibliai igével fejezték ki jókívánságaikat az

ifjú szolgálattevő felé, majd Kendi Csaba esperes felolvasta az előző lelkész, Langschadl István, ill. Nagy Ákos Róbert esperes köszöntő leveleit. Egyetemes egyházunk főgondnoka, Porubán Ferenc a Kolossé 2:7 igei üzenetét adta át: „Gyökerezetek meg és épüljete fel őbenne, erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.” Asszonyi Árpád, a Zempléni Egyházmegye gondnoka pedig a János 21:15-17 alapján biztatta a lelkipásztort, azzal a jézusi felszólítással, hogy Péterhez hasonlóan, teljesítse a jó pásztor szent kötelességét a gyülekezettel szemben. Kiskövesd község képviselőjében Máté Ágnes polgármester Nándor Nagy János: Biztató szó c. versével üdvözölte a lelkipásztort a helyi közösségben.

„Az én Istenem” címmel, vidám ének hangzott fel a gyermekek szájából, amelyet a helyi kórus szolgálata követett, melynek

vezetője, Szolárd Balla Viktória személyesen köszöntötte a lelkipásztort.

Zárszavában Szepessy Mátyás köszönetet mondott a jelenlevőknek a jókívánságokért. A nemzeti imádság eléneklése után, Géresi Róbert püspök mondott áldást a jelenlevők közösségére, majd a „Mindig velem, Uram” kezdetű ének során vonult ki az ünneplő gyülekezet a templomból. Az ünnepi alkalom a helyi kultúrházban folytatódott, ahol a gyülekezet átadta a Nemes Ruzsena által készített paszományos öltönyt új lelkipásztornak. A szeretetvendégség során, többen személyesen köszöntötték a beiktatott lelkipásztort, akinek az előtte álló szolgálathoz az Úr áldását és segítségét kérjük.

Mindezt legyen Istené a dicsőség.

Györky Szilvia

Dicsőítő Felvidék

A fenti elnevezéssel indult útjára az a közösségi rendezvénysorozat, melynek több állomásán a CRUX keresztyén zenei együttes zenél. Így történt az legutóbb az ipolysági református templomban tartott dicsőítő alkalmon is, amely a sorozat tizenegyedik állomása volt. A közös éneklés mellett a hit mélyítéséről, Isten dicsőítéséről szólnak a közösségi események.

A november 12-ei alkalom Izsmán Jónás ipolysági református lelkész rövid imájával vette kezdetét. Az alkalmon a CRUX együttes mellett a helyi dicsőítő zenekar zenei szolgálatára is sor került.

A Dicsőítő Felvidék zenei szolgálatú sorozat az elmúlt hónapokban bejárta szinte a teljes Felvidéket. Mint Sikula Gábor, a CRUX együttes gitárosa a Felvidék, ma megkeresésére elmondta: „A kezdeményezés még 2020-ban indult, egy fellépésünk valósult meg akkor. A járványhelyzet azonban nem engedte, hogy folytassuk. Halasztás után idén februárban kezdtük újra.”

„A Dicsőítő Felvidék közösség célja, hogy összefogja és egyesítse a felvidéki magyar közösségek dicsőítő alkalmait, támogassa a felvidéki dicsőítő zenekarok munkáját és ezáltal építse a magyar keresztyén könnyűzenei kultúrát a Felvidéken” – tette hozzá.

A Dicsőítő Felvidék novemberi állomása az ipolysági református templom volt
(Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)

Megjegyezte: „Hiszünk abban, hogy a közösségben megélt dicsőítésben generációkon és felekezeten átívelve alkothatunk egy testvéri közösséget, amely erősíti összetartozásunkat és egymás iránti szeretetünket. Hiszünk benne, hogy a dicsőítő ima fontos része lehet mindannyiunk lelki életének, egyéni és közösségi szinten egyaránt.

A magyar közösségek összekapcsolásával valósulnak meg a nagyobb események. A zenei alkalmak ökumenikus szelleműek. Összekötik az egyes felekezeteket, közösen dicsőítve Istent – jegyezte meg.

A sorozat minden egyes állomásán több csapat nyújt zenei szolgálatot. A CRUX együttes mellett helyi, illetve az

Az ipolysági dicsőítő zenekar (Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)

adott állomás környéki keresztyén könnyűzenei együttesek lépnek fel.

A közös dicsőítések az ismerkedést, a zenekarok közös gondolkodását is szolgálják.

A Dicsőítő Felvidék állomásai között találjuk többek között Ipolyság mellett Diósförgepatonyt, Komáromot, Érsekújvárt, Rimaszombatot, Kassát, Királyhel-

ogy mindenféle felekezetet egyformán megszólítsanak. Ezért számos dicsőítés valósult meg templomok mellett közösségi házakban, kultúrházakban.

Ugyanakkor a zenei szolgálatot az utcára is kiviszik. „Az utcán sétáló embe-

rek így meghallják, hogy van minőségi magyar keresztyén könnyűzene a Felvidéken. Ennek van egy olyan vonzereje, ami őket is megfogja” – jegyezte meg. Rimaszombatban és a komáromi Tiszti pavilon szabadtéri színpadán valósult meg ilyen jellegű alkalom. Ezek teljesen nyílt alkalmak, melyekre örömmel várják a hallgatóságot.

A tervekkel kapcsolatban kifejtette: tovább szeretnék folytatni a dicsőítő sorozatot. Számos helyre már visszahívták a csapatot. Láthatóan igény van az ilyen szolgálatra, így még több emberhez szeretnék eljuttatni a kezdeményezést. Nem titkolt szándékuk szolgálataikkal a felvidéki keresztyén közösségek megerősítése.

A sorozat következő állomása december 17-én a féli kultúrházban lesz. Az alkalmakról további részletek a **Dicsőítő Felvidék közösségi oldalán** és a **CRUX együttes honlapján** találhatóak.

A CRUX együttes szolgálata
(Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)

A legutóbbi dicsőítő alkalom az **Ipolysági Református Egyházközség** csatornáján tekinthető meg.

Pásztor Péter/Felvidék.ma

mecet, Nagykapost, valamint Peredet és Egyházfát.

„Arra törekszünk, hogy felvegyük a Felvidék-szerte működő magyar dicsőítő csapatokkal a kapcsolatot” – szögezte le Sikula Gábor.

A közös örömenélés mellett további terveik is vannak. Elindítottak egy Youtube-csatornát, ahol rövid kisfilmek mutatják be az egyes dicsőítő csapatokat. Az első bemutatkozó videók a **Dicsőítő Felvidék csatornán** érhetőek el. Fontosak az ilyen formációk, mert megmozgatják a közösségeket, akik közösen, dicsőítés által erősítik a hitüket – véli a sorozat koordinátora.

Sikula Gábor elmondta: a zenei alkalmak állomásainál arra törekszenek,

Húsz éve, Isten szolgálatában

„Mert ezer esztendő annyi, mint a tegnapnak ő elmúlása”

Azt mondják, húsz esztendő nem nagy idő. Egy gyülekezet életében viszont igencsak meghatározó időszak.

Egy gyülekezetében, ahová 2002 októberében új lelkipásztort bocsátottak ki. Aki még maga is friss diplomával a kezében, és akivel egy számára címzett levélben tudatja kihelyezését, az akkori református püspök, Nt. Erdélyi Géza, a csicséri református gyülekezetbe.

2022. október 16-án, ez alkalomból köszöntöttük lelkészünket, **Nt. Molnár Zsoltot**. Gyülekezetünk gondnoka, Hajdók Vince köszöntőjében visszaemlékezett a kezdetekre, lelkészünk legátusi szolgálatára, ahol az akkori csicséri presbitérium is jelen volt, és ahol megfontoltan, és határozottan véleményezték igehirdetését. Hisz már akkor látták és tudták, hogy a csicséri református

gyülekezet méltó lelkipásztort kap majd.

És mi sem bizonyítja jobban akkori döntésüket, véleményüket, mint az elmúlt húsz esztendő. A benne elvégzett lelkipásztori szolgálat, alázat, hívei iránti tisztelet. Gondnokunk köszöntőjében méltatta lelkipásztorunk eddigi töretlen és fáradságot nem ismerő munkásságát. Kiemelve igehirdetéseit, ezáltal hirdetve Isten üzenetét az Ő hívei felé. Mely erőt ad a következő naphoz, hitet, a nehéz időkben és alázatra, megbocsátásra tanít.

Tisztelettel méltatta lelkészünknek, a gyermekek és fiatalok iránt tanúsított szeretetét, melyben mindenekelőtt fontosnak tartja, az összefogásra, összetartásra, egymás iránti tiszteletre való nevelést. Kiemelte ez által a húsvéti és karácsonyi játszóházak, és nem utolsó

sorban a nyári táborok megszervezését. Melynek sikerét és remélhetőleg folytatását is lelkészünknek, az Ő kitartó munkájának köszönhetjük.

Az, hogy a csicséri gyülekezet tagjai összetartanak, szintén Nt. Molnár Zsolt érdeme. Hisz nem csak a templomba hívogató harang hozza össze a híveket, de azon kívül is. Legyen szó akár templomunk szépítéséről, a templom vagy parókia körüli tavaszi munkálatokról, kirándulásról, vagy akár táborzáró istentiszteletről.

Hálatelt szívvel mondtunk köszönetet lelkipásztorunknak eddigi fáradságot nem ismerő munkájáért és kérjük az Urat, őrizze és tartsa meg nekünk lelkipásztorunkat!

Legyen mindezért Istené a dicsőség!

Rajczy Emilia

Volt egyszer egy iskola – Katechetikai Szeminárium Kassán

Harminc éve, 1992 szeptember 26-án ünnepi istentiszteleten, Mikó Jenő püspök úr igehirdetésével nyílt meg a Katechetikai Szeminárium Kassán. Az iskola a komáromi intézet után egy évvel jött létre. Igazgatója Varga Béla kassai lelkipásztor volt, szervező titkára pedig e sorok írója. Előadók Gyüre Zoltán, Pándy Bertalan, Ján Janovčík, Ján Palaj és Ján Semján. A magyar és szlovák nyelvű csoportban Ó- és Újszövetségi, gyakorlati teológiai és egyháztörténelmi előadásokat hallgatva, s ezekből a tantárgyakból vizsgát téve,

nyerhettek a hallgatók hitoktatói képesítést. Sokakat meglepett, hogy mintegy harmincan jelentkeztek képzésre. A hallgatók egyharmada nem hitoktató akart lenni, hanem az itt szerzett ismeretek által kívánt megerősödni a hitben. A magyar csoport létszáma duplája volt a szlovák csoport létszámának, Varga Béla és Csoma László mindkét csoportban tartott előadásokat. Egy-két év elteltével bővült a hallgatók köre. Jelentkeztek olyan fiatalok, akik lelkési pályára készülve, már itt gyarapodhattak teológiai ismer-

tekben. Jelentkeztek presbiterek is, akik úgy érezték, tisztük betöltéséhez áldott segítséget jelentenek az itt hallgatott előadások. Bár idővel csökkent a hallgatók létszáma, az iskola mégsem az érdeklődés hiánya miatt szűnt meg. Az idősebb lelkészek nyugdíjazásával fiatalabb előadók szolgáltak, mint Géresi Róbert, Orémus Zoltán, Tarr Ferdinánd, Molnár Árpád, de a megváltozott állami törvények csak egyetemi oktatásban részesült hitoktatók iskolai munkáját engedélyezték. A szeminárium oktatói kérték az ak-

kori Zsinati Elnökséget, hogy az iskola maradjon meg, és folytasson presbiter -, valamint gyülekezeti munkatársképzést, sajnos, kérésük nem talált megértésre. Ennek eredményeként 2004-ben az iskola beszüntette működését. Áldott munka

folyt itt a 12 év alatt, mert a hallgatók és előadók egyaránt épültek hitben és gyakorlatban ismeretekben. Napjainkban egyre inkább érezhető, hogy a szeminárium oktatóinak 2004-ben megfogalmazott kérése a gyülekezeti munkatársak

képzésére egyházunk, gyülekezeteink erősödését szolgálta volna. Érdemes újra-gondolni milyen formában lehet ezt a szolgálatot újra kezdeni.

Csoma László

Péter Mihály református püspök életéből

(Deregyő, 1867. május 13. – Rimaszombat, 1932. december 30.)

1932. december 30-án hunyt el Péter Mihály. E 90. évforduló alkalmából örökönk meg az életéből két fontos momentumot, amely két gyülekezetre is nagy hatással volt.

Egy világra szóló esküvő

Nem mondom újat azzal a megállapítással, hogy egyházi anyakönyveink nem hemzsegek a házasságkötésektől. A Nagyráskai Református Egyházközség sorban második fennmaradt anyakönyve (1854-1952), melyet manapság az Eperjesi Levéltár őriz, megőrökít egy világra szóló esküvőt, amelynek bejegyzése sokat elárul.

Abban az esztendőben, 1893-ban is csak egy házasságkötés köttetett. A házasságkötés első sorszámmal az év vége felé, 1893. november 7-én volt bejegyezve.

Az akkori nagyráskai lelkipásztor, Nt. Babaré Dániel és Pál Erzsébet sorban negyedik leányát, a 18 éves Erzsébetet házastották ki. A férfit, aki már régóta elhagyta anyját és apját, pedig nem más, mint a 26 éves deregyői származású Péter Mihály, Péter Mihály és Hudák Mária földművelők fiúgyermek, akkortájt már kisazari helyettes lelkész, aki Nagyráskán nem egész három évig volt segédlelkész és tanító 1890 és 1893 között.

A református parókia Nagyráskán abban az időben az 53. házszámot viselte a községben, hiszen a hajadon leányzó mellett pontosan fel volt tüntetve a lakcíme.

A tanúk is sokatmondó nevek, akik mögött barátokat és egyben szolgatársakat kell látnunk. Három tanú is szerepel: Várady Pál tanító, Pazar István, iskei és Horkay Bertalan, abarai lelkészek.

Az eskettető lelkész pedig nem más, mint Deregyő lelkipásztora, Nt. Tóth Ferenc, aki gyermekkorától ismerte Péter

Mihályt, és a szomszédos Kistráskáról jött át a deregyői parókiára és benne vigasztalódott meg elvesztett fiának Kálmánnak halála után, aki kéthetesen elhunyt el 1865. január 22-én.

Ez az esemény meghatározta Nagyráska apraját és nagyját, mindenki lázasan készült erre az ünnepre. Kalitza Dénes, későbbi lelkipásztor, aki ez anyakönyvet lezárta és az elejére elkészítette a Nagyráskai Református Egyházközség lelkipásztorok névsorát 1753 és 1952 között a segédlelkészek között feltüntette Péter Mihályt is, aki a Csehszlovák államkeretbe kényszerített Magyar Református Keresztyén Egyház Tiszáninneni Egyházkerületének élén állt 1930-tól.

Egy püspöklátogatás margójára

1931. május 11-én nagy ünnep virradt a rozsnyói reformátusokra. Igaz, nagy csalódás volt a hívek számára, hogy a templom építésének 25. évfordulóján szervezett hálaadó istentiszteleten, 1930-ban, advent negyedik vasárnapján egyhá-

zunk első embere nem vett részt, de két napos látogatásával mindenért kárpótolta a Rozsnyón élő reformátusságot.

Ft. Péter Mihály kíséretében a generális vizitáción megjelentek Tornallyay Zoltán, egyházkerületi gondnok, Dusza János gömöri esperes, Barna Béla egyházmegyei gondnok és Papp József püspöki titkár. Az agg püspök egy nagyon nehéz szolgálat után volt, hiszen az nap temette rimaszombati lelkészársát, Simon Mihályt, aki 1909-től a gyülekezet másodlelkésze volt.

Hétfőn este, 1931. május 11-én az újonnan átadott gyülekezeti otthonban, amit Penger András építőmester készített, Rozsnyó Város egyházainak, hivatalainak és egyesületeinek képviselői találkoztak a magas rangú vendégekkel, este 7 órai kezdettel pedig vallásos est volt a templomban. A hivatalos vizitáció másnap reggel, 1931. május 12-én, fél kilenckor istentiszte-

let keretében folyt a templomban, ahol Szőke István, lelkész és Dr. Kathona László főgondnok számoltak be a gyülekezeti munka áldásairól. Hiszen ekkor indult el a vasárnapi iskola, a felnőtt bibliaóra, vegyes és férfi énekkar, a leánykör és szervezett adventi esték tarkították a gyülekezeti életet.

Az 1929. október 15-én beiktatott Szőke István, lelkész, a csengő hangú Bellágh Barna, segédlelkész, aki később a nagyszelmenci gyülekezet önálló lelkipásztora lett, valamint Dr. Kathona László mindent megtettek, hogy az „idő súlya” alatt a gyülekezet növekedjék, így a generális vizitációt eredményesen könyvelhették el.

A Rozsnyói Református Egyházközség nagy ünnepélyéről megemlékezett a Rozsnyói Híradó is az 1931. május 17-ei számában.

Buza Zsolt

Már hívogat a harangszó az ipolysági református templomba

(Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)

Ünnepi istentisztelet keretében november 13-án első alkalommal szólalt meg az ipolysági református templom előtt felállított harangláb több mint százhetven esztendő harangja. A régi-új harang ezentúl szólítja, és egyben szolgálja a templomépítő gyülekezetet az Ipoly menti kisvárosban.

Mint a harangláb előtt tartott rövid áhítat során nt. Révész Tibor, a Barsi Református Egyházmegye esperese megfogalmazta: „Urunk, Istenünk áldunk és magasztalunk téged azért, mert az ipolysági gyülekezek ezt a harangot ajándékoztad. Urunk Istenünk az élőket szólítja, s ne süket füleket

találjon, hanem hívó szavára siessen néped ebbe a városba, jöjjenek a Te igéd hallgatására.”

Hozzátette: legyen a békesség harangja minden időken, amely békesség örömet és szabadulást hirdet.

Áldásában az esperes kifejtette: „Hívogassa örömben, bánatban Istenhez az ő népét, hogy nála a bánatosok vigasztalást, erőtlének erőt, reménytelenek reménységet, bűnbánók bocsánatot, örvendzők áldást kapjanak.

Az istentiszteletre hívogató régi-új harangot Soltész Béla presbiter szólaltatta meg első alkalommal. Ezt követően a lelkészek és a gyülekezeti tagok bevonultak a templomba.

Az ünnepi istentiszteleten nt. Révész Tibor hirdette az ígét. „Az Isten hívó szavaként szólal meg a harang, emlékeztetve arra, hogy Istennek népe lakja ezt a várost” – hangzott el az igehirdetést megelőző imában.

„A szívünkben, a lelkünkben rezonálunk a hívogató harangszóra. Ez az Istennek a hívása. Menjünk hozzá, hallgassuk rá” – emelte ki igehirdetésében az esperes.

Mint hozzátette: hívogató harangként hirdeti Isten szeretetét, élő reménységgel várva az itt élőket.

A harangláb utca felőli részén egy kis réztábla hirdeti a harang nem mindennapi történetét. Eredetileg a tergenyei református templom harangja volt. A templomot 2008-ban lebontották, ekkor a nagypeszkei református gyülekezet tulajdonába került. 2015-ben az templomépítő ipolysági református gyülekezetnek ajándékozták.

A tergenyei templomot a 15. században építették, 1892-ben pedig átépítették. 1970-ben átengedték az evangélikusoknak használatra karbantartás fejében.

„A templom romjai sokáig fájdalmasan magasodtak a falu fölé, míg biztonsági okokból 2003-ban a Zsinati Elnökség 104/2003/ZsE szám alatti határozatában jóváhagyta annak lebontását. 2008-ban a község a templom romos falait költségmentesen lebontatta, a törmelékét ingyenesen elhordatta, az alapokat pedig meghagyta azzal a céllal, hogy idővel azokra egy épületet építtet temetési istentiszteletek céljából” – ezt már nt. Csernyík Magdolna, a honfűzesgyarmati-fegyverneki lelkész mesélte portálunknak. Peszek és Tergenye ma már egy falut alkot, Peszektergenye (Sikenica) néven Zseliztől alig pár kilométerre.

Tergenye egy ideig Peszek filiája volt, majd később anyaegy-

Az egyházmegye lelkészeinek egy része az ünnepi alkalmon
(Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)

házközség lett külön pappal.

A tergenyei templomból mára csak a harangok maradtak meg. Az egyik a peszeki református templomba került, a másikat az ipolysági gyülekezetnek adományozták.

Mint **Oros Zoltán**, az Ipolysági Református Egyházközség gondnoka a Felvidék.ma kérdésére elmondta: „A gyülekezet

*Csernyik Magdolna (j.) a harang történetéről mesél
(Fotó: Pásztor Péter/Felvidék.ma)*

már évek óta gondolkodott harangláb felállításán, mely megfelelően hívogatja Isten igéjéhez a hívőket.”

Alig egy évtizede a parókiával és lelkészakkal kombinált

templom megépítésekor a gyülekezetnek már nem volt forrása templomtorony építésére, így döntöttek a harangláb állítása mellett.

A haranggal kapcsolatban megjegyezte, hogy az adományként kapott harangot 1851-ben öntötték, a szabadságharc bukása után beolvasztott ágyúkból készítették.

Több mint százötven évig szolgálta a tergenyei református gyülekezetet.

A faszervezetű harangláb Soltész Béla presbiter tervei alapján készült el. A munkálatokból több gyülekezeti tag is jelentős részt vállalt. A templom bejárata mellett, szolid kerítéssel körbevett területen állították fel a haranglábát.

Soltész Béla a több mint százhetven esztendő harangot és annak vázát felújította. „Tervünk az volt, hogy ami megmenthető, ami továbbvihető, az kerüljön vissza” – szögezte le a gondnok.

A költségek egy részét önréből állták. A választási ciklusát a napokban záró ipolysági képviselő-testület az idei évben ötezer eurós támogatást adott a munkálatok befejezéséhez. Ebből készült el a harangláb míves, kelyhet formázó aljzata, a kerítés, valamint a térkövel borított terület.

November második vasárnapján még mechanikusan, harangkötél meghúzásával kongatták meg a harangot, de már tervben van a harangozás elektronizálása.

Pásztor Péter/Felvidék.ma

Hogy megmaradjon nekünk a világ közepe

A káprázatok világában, az elsötétülés korában él az emberiség, mondja Jantyk Zsolt, eMRton és Artisjus díjas zeneszerző és szövegíró, kulturális szakember, énekes, aki szerint önazonosságunk visszanyeréséhez Jézus urunkhoz való viszonyunk tisztázásán keresztül vezet az út.

Tavaly egy különleges karácsonyi felvétellel tisztelegtek többekkel Halmos Béla primás, népzenekutató emléke előtt. Mesélj erről a dalról, – Szent karácsony szép meséje – mi a története, mondanivalója?

Minden komoly műalkotás, így egy jó dal is több üzenetet, hordoz, ezért mindenkinek más, és mást is jelent. Én ezt a dalt annak idején azért írtam, mert olvastam valahol, hogy Krisztus után a második századtól egészen a mohamedán vallás előre töréséig Ázsia népeinek többsége, egészen az ujjurokig, keresztény volt. Elképzeltem, hogyan is fogadhatták Jézus urunk születését a mi „pusztai” népeink, s ezt foglaltam ebbe a dalba. Ekkor jött a zenekarunkba Halmos Béla primás, a magyar táncmuzika mozgalmának megalapítója, akivel több koncerten is elénekelhettük a „Szent Karácsonyt”. Halála után hét évvel, egy felvétellel segítségével mi és Béla barátai emlékeztünk ezzel a dallal rá és Jézus születésére, a szeretet ünnepén. Így kerültünk egy klippbe Sebestyén Mártával, Fábíán Évával, Gryllus Dániellel, Sebő

Ferencel és Ferenczy Gyurival. Innen is köszönöm, hogy ők mindannyian szeretetből vállalták az együttműködést. No, itt kezdődnek azok a dolgok, amikért érdemes élni!

Beszélgetésünk decemberben, adventi időben jelenik meg, amikor próbálunk valamiképp ráhangolódni az ünnepre. És mintha ez évről évre nehezebb lenne. A világ elfogadás és hódolás helyett rátelepszik az ünnepre, a fényesség, hangosság eltéríti a figyelmünket, megakadályozza a lelki készüldést és önvizsgálatot. Te hogyan készüldsz a betlehemi istállócskába?

A káprázatok világában él az emberiség, ahol a tájékozódás, főleg az élet értelmének, lényegének felfedezése és megértése egyre nehezebb. Bizony, ez így van! Nem is most kezdődött ez a folyamat, s ha ezt megértjük, már jó úton vagyunk. Az egyik versemben, a Magyarok Trianonjában írom egy helyen, hogy „az Igazság is eltűnt, de előtte még sok apró igazság lett belőle / s ha azokkal szólt a szája / az igaz szó is hazug lett tőle!” Egy ilyen kor-

ban élünk, az „elsötétülés” idejében, s épp ezért jelent nekem hatalmas élményt, hogy az év legsötétebb éjszakája idején mi is fényt gyűjthetünk, s csak azért tehetjük, mert arra emlékezünk, hogy megszületett a megváltó fény, a mi vezető, útmutató fényünk – Jézus! Ő maga a Szeretet. Ezért nálunk a legnagyobb családi ünnep a karácsony, amit mindig együtt, a nagy családdal töltünk.

Megváltót, szabadítót köszöntünk a kisdedben, miközben olyan világból jövőnk, ahol a szabadság helyét átveszi szabadosság, a torz értékszemlélet, az egyén diktatúrája. Mint mondhat ma nekünk, aggódásainkat cipelő jóakarató embereknek a karácsonyi örömhír?

Mi magyarok, itt a Kárpát-medencében, hatalmas, mitikus örökségek birtokában vagyunk, amikről többségünk természetesen semmit sem tud. Nem ez a

hely az, ahol ezt volna időnk kifejtetni, de azért ezekben a nehéz és viharos jövőt sejtető időkben ideje lenne már elgondolkodni ezen a tényen is mindenkinek. Meggyőződéseim, hogy önazonosságunk visszanyeréséhez, számunkra Jézus urunkhoz való viszonyunk tisztázásán keresztül vezet az út. Ha ez sikerül, - megmaradunk, ha nem, nemsokára mindegy lesz, hogy romának, szlováknak, szerbnek, vagy épp muszlimnak hívnak minket, vagy ami még rosszabb: annak is fogjuk tartani majd magunkat.

“Mért akarok Trianonról könyvet írni?”, ezzel a címmel publikálsz mostanság élményeidet, gondolataidat a világról, Erdélyről, nemzetről, értékeinkről. Mit szeretnél írással üzeni?

Nem magáról a trianoni katasztrófáról írom ezeket a félperceseket. Az a változás, - többnyire romlás - érdekel engem, ami ez alatt a bő száz év alatt történt velünk, magyarokkal s ami lassan, de biztosan felőrli a kultúránkat, vagyis bennünket, ha hagyjuk! Nem fogjuk hagyni! Az írást többnyire saját találkozásaimon keresztül teszem, hisz a munkám és a zene kapcsán többször bejárhatam az elmúlt negyven év alatt nem csak a Kárpát-hazát, de eljuthattam a világon fellelhető magyar diaszpórák legtöbbszöréhez is. A székelyekkel foglalkozó kedves vagy szomorúan szép írásaim elolvasása után az egyik barátom azt mondta ne-

kem: „Tudod Zsolti, a székelyek ma már nem ilyenek.” Ezen elgondolkodtam. S most azt mondom, én nem azt írom le, hogy milyenek az emberek. Én azért írok, hogy olyanok legyenek, amilyenek lehetnének! Így vagyok tehát én a székelyekkel is, akiket igen sokra tartok. Nem tehetek róla, hogy szeretem őket. Erről ők tehetnek. S majd tehetnek egyszer sokkal többet, mint gondolnák! Ám ezt nem mi döntjük el. Eldönti majd az idő Ura maga.

Egy pár évvel ezelőtti előadásodban arra kérdeztél rá, hogy hol van a világ közepe? Nos, hol van?

Vannak dolgok, amik annyira az orunk előtt vannak, hogy nem vesszük észre. Nálunk tehát a többségnek nem tűnik fel az, hogy tőlünk északra Észak-Európa, délre Dél-Európa, nyugatra Nyugat-Európa, keletre pedig Kelet-Európa fekszik. No, akkor mi hol vagyunk vajon?, kérdezem én költőien. Ha megkérdezel egy öt éves magyar gyermeket, bárhol, ahol lakik, hogy hol van a világ közepe, azt fogja felelni rá, hogy hát itt, ahol én élek! Persze, mert ez a normális! Eltelik 10-12 év, bemész ugyanabba a faluba, odamész a kamasz fiúhoz, aki az öt éves volt anno, és ha megkérdezed tőle, mi az, amire büszke vagy ebben a faluban, tízből kilenc mit felel? Azt, hogy: „Itt nincs semmi!” Na, ez pedig nem normális, de mégis így van! Hogy megmaradjon nekünk a világ közepe, ahhoz bizony még sokat és közösen kell tennünk ezt-

azt nap, mint nap. Életem nagy részét azal töltöttem el, hogy megpróbáltam meggyőzni másokat a saját érdekeiről, de ez nem mindig sikerült. Mégsem ment el ettől a küzdéstől a kedvem, hisz „az élet értelme a küzdés maga!” Madách szerint is, én pedig naná, hogy hallgatok rá!

Egy interjúban több pályatársaddal is példálóztál, akiket utolért a kiégés réme. Téged miért nem? Mi a titkod?

Nincs nagy titok ebben. Ha “befutok” úgy, mint sok pályatársam, már lehet, hogy nem élek, vagy éppen a tizedik búcsúkoncertemet szervezik a menedzsereim... Nem így történt. A médiában egyébként is az elmúlt harminc év alatt olyan szűrők építődtek be (direkt mondom ilyen furcsa, szenvedő szerkezetet), amik egyszerűen akadályozzák a mélyebb gondolatok és zenék eljutását a célközönséghez, főleg, ha magyar az a gondolat vagy az a zene. Így aztán elvagyok a periférián, tele ötletekkel és gondolatokkal, érdekes találkozásokkal, értékes emberekkel. Hívó emberként ma már azt mondom: Nem baj az, ha így alakult. Addig, amíg a legjobbakkal dolgozhatom, mint most legutóbb Szalonna és bandája, s barátomnak vallhatok olyan embereket, akiket fentebb említettem, pont ott vagyok, ahol lennem kell ebben a furcsa, nehéz időben! Nem sietünk sehová!

Fábián Tibor

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Jeruzsálem a szent város

Izrael lakosságának 10 százaléka Jeruzsálemben él. Három jeruzsálemi lakos közül kettő annak a városrésznek a lakója, amelyet a nemzetközi közvélemény gyakran „arab Kelet-Jeruzsálemnek” hív. E városrészben 234.000-en zsidók, 362.000-en arabok. Nyugat-Jeruzsálemben 355.000 polgár van, s a külföldiek zsidó városrészként emlegetik. Ezeket az adatokat a Jeruzsálem-i Kül- és Biztonságpolitikai Stratégiai Központ tette közzé. Más szóval, ha a sok politikai által képviselt álláspont szerint Jeruzsálemet kettéosztanák, akkor 234.000 zsidó lakosnak kellene átköltöznie a nyugati városrészbe.

Jeruzsálem, Tel Aviv-val ellentétben, alapvetően egy vallásos város. A zsidó la-

kosságnak csak 19 %-a vallástalan, 25% hagyománytisztelő zsidónak vallja magát, 21% vallásos, és 35% ortodox zsidó.

A szent város mindig a zsidó nép lelki központja volt, még templom nélkül is. A Jordán folyó és a tengerpart közti hegyen épült város az ország lelki központja nemcsak a zsidóknak, hanem a keresztyéneknek és a mohamedánoknak is.

A kiadott tanulmány szerint azonban Jeruzsálem az ország legszegényebb városainak egyike. A város összlakosságának 32% a szegénységi küszöb alatt él, s az arab lakosok 61%-a él ilyen helyzetben. Országos szinten a lakosság 16 százaléka szegény, az arab lakosság esetében 36 %-os a szegények aránya.

Jeruzsálemben tehát szegényebbek az emberek, mint az ország más községeiben. Ez közvélemény kutatások szerint abból következik, hogy az itt élő emberek nagy részének mindennapjait a hitük gyakorlása határozza meg. Így van ez az arab lakosság életvitelében is. Mivel a városnak különleges lelkisége van, a nem vallásos zsidók sokszor nem érzik jól magukat itt és elköltöznek a városból. Jeruzsálem a hívő lakók városa, legyen szó zsidóról, keresztyénről vagy mohamedánról. A különbség a város iskolarendszerében is megfigyelhető, ahol 300.000 tanulót tartanak számon. Az ortodox vallási iskolákat (Jeschiwa) 113.000 diák látogatja. Ezeket az iskolákat az állam nem támogatja. A 120.000

arab diák vallásos mohamedánként nő fel. A maradék 67.000 diák állami iskolában tanul, amelyek inkább hagyományörzőek és vallásosak. Ezek a számok megmutatják Jeruzsálem vallási képét, mely elárulja, hogy mennyire sérülékeny a jelenlegi egyensúly. A világi és vallásos zsidók vallási megegyezés legkisebb változtatása konfliktusokhoz vezetne. Ez érvényes a zsidók és mohamedánok közötti helyzetre is. Jeruzsá-

lem státusza: szent város. Felvetődhet a kérdés, hogy egy város vallásossága szentebbé tesz egy várost a többi városnál? A szent városokban is vétkesnek. Csak azért mert egy várost szentnek neveznek, önmagában még nem teszi az embereket szentekké. Csak akkor lehet egy város szent, ha az Isten arca ragyog rajta.

Israel Heute

Fordította Csoma László

BIBLIAOLVASÓ

vezérfonál

Január

1. V.	Ézsaiás 15	Lukács 9,37-45
2. H.	Ézs 16	Lk 9,46-48
3. K.	Ézs 17	Lk 9,49-50
4. Sz.	Ézs 18	Lk 9,51-56
5. Cs.	Ézs 19	Lk 9,57-62
6. P.	Ézs 20	Lk 10,1-16
7. Sz.	Ézs 21	Lk 10,17-20
8. V.	Ézs 22	Lk 10,21-24
9. H.	Ézs 23	Lk 10,25-37
10. K.	Ézs 24	Lk 10,38-42
11. Sz.	Ézs 25	Lk 11,1-13
12. Cs.	Ézs 26	Lk 11,14-28
13. P.	Ézs 27	Lk 11,29-32
14. Sz.	Ézs 28	Lk 11,33-36
15. V.	Ézs 29	Lk 11,37-54
16. H.	Ézs 30,1-18	Lk 12,1-12
17. K.	Ézs 30,19-33	Lk 12,13-21
18. Sz.	Ézs 31	Lk 12,22-32
19. Cs.	Ézs 32	Lk 12,33-34
20. P.	Ézs 33	Lk 12,35-40
21. Sz.	Ézs 34	Lk 12,41-48
22. V.	Ézs 35	Lk 12,49-53
23. H.	Ézs 36	Lk 12,54-59
24. K.	Ézs 37	Lk 13,1-5
25. Sz.	Ézs 38	Lk 13,6-9
26. Cs.	Ézs 39	Lk 13,10-17
27. P.	Ézs 40	Lk 13,18-21
28. Sz.	Ézs 41	Lk 13,22-30
29. V.	Ézs 42	Lk 13,31-33
30. H.	Ézs 43	Lk 13,34-35
31. K.	Ézs 44	Lk 14,1-6

Már rendelhető!

A Szeretetnaptár 2023-as kiadása és a Református Újság a 2023-as évre már rendelhető szerkesztőségünk címén.

076 74 Drahňov - Deregyő 216,

Tel.: 056/6395396,

e-mail: ladislavcsoma@gmail.com.

A megrendeléseknek beérkezésük sorrendjében teszünk eleget.

Csoma László

A Kárpát-medence reformátussága

Bogdán Szabolcs Jánost választották a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspökévé

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Nagyváradon tartott pénteki közgyűlése Bogdán Szabolcs János krasznai lelkészt, a Szilágysomlyói Egyházmege esperesét választotta az egyházkerület püspökévé. Emellett újráválasztották Bara Lajos főgondnokot, a Zilahi Református Wesselényi Kollégium igazgatóját.

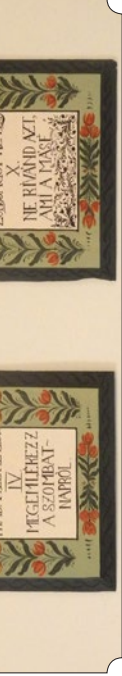
A tisztségre Bogdán Szabolcs Jánost és a most lejáró ciklus püspökhelyettesét, Forró Lászlót jelölték, a szavazást 54-49 arányban Bogdán Szabolcs János nyerte. A püspökválasztó közgyűlés összehívását Csűry István püspök nyugalomba vonulása tette szükségessé. Csűry István

2009 óta vezette az egyházkerületet.

A 44 éves Bogdán Szabolcs János – amint az egyházkerület kiadványában, a Harangszóban közölt bemutatkozásában írta – Zilahon született, Szilágypanitban nevelkedett, a Kolozsvári Református Kollégiumban tanult,

majd a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben szerzett diplomát 2001-ben. Segédlelkészként Szilágyszentkirályon, majd lelkészként Szilágyborzason és Krasznán szolgált. 2016 óta vezeti esperesként a Szilágysomlyói Egyházmegegyét. Hat gyermek édesapja.

Július

1	Sz	Tihamér, Annamária	1	K	Boglárka
2	V	Ottó	2	Sz	Lehel
3	H	Kornél, Soma	3	Cs	Hermína
4	K	Ulrik	4	P	Domonkos, Dominika
5	Sz	Krisztina	5	Sz	Krisztina
6	V	Emese, Sarolta,	6	V	Berta, Bettina
7	Cs	Csaba	7	H	Ibolya
8	P	Apollónia, Ciriil	8	K	László, Oszwald
9	Sz	Ellák, Teréz	9	Sz	Emőd
10	V	Lukrécia	10	Cs	Lőrinc
11	H	Amália	11	P	Zsuzsanna, Tiborc
12	K	Nóra, Lili	12	Sz	Leticia, Klára
13	Cs	Izabella, Dalma	13	V	Ipoly
14	P	Őrs, Stella	14	H	Marcell
15	Sz	Henrik, Roland	15	K	Mária
16	V	Valter	16	Sz	Ábrahám
17	H	Endre, Elek	17	Cs	Jácint
18	K	Frigyes	18	P	Ilona
19	Sz	Emília	19	Sz	Huba
20	Cs	Illés	20	V	Magyar nemzeti ünnep
21	P	Dániel, Daniella	21	H	Sámuel
22	Sz	Magdolna	22	K	Menyhért
23	V	Lenke	23	Cs	Bence
24	H	Kinga, Kincső	24	Cs	Bertalan
25	K	Kristóf, Jakab	25	P	Lajos, Patrícia
26	Sz	Anna, Anikó	26	Sz	Izso
27	Cs	Olga, Liliána	27	V	Gáspár, Gebhárd, Zoárd
28	P	Szabolcs, Ince	28	H	Ágoston
29	Sz	Márta, Flóra	29	K	Beatrix, Erna,
30	V	Judit, Xénia	30	Sz	Rózsa
31	H	Oszkár	31	Cs	Erika

Augusztus

1	K	Boglárka	1	P	Egyed, Egon
2	Sz	Lehel	2	Sz	Rebeka, Dorina
3	Cs	Hermína	3	V	Hilda
4	P	Domonkos, Dominika	4	H	Rozália
5	Sz	Krisztina	5	K	Viktor, Lőrinc
6	V	Berta, Bettina	6	Sz	Zakariás
7	H	Ibolya	7	Cs	Regina
8	K	László, Oszwald	8	P	Mária, Adrienn
9	Sz	Emőd	9	Sz	Ádám
10	Cs	Lőrinc	10	V	Nikolett, Hunor
11	P	Zsuzsanna, Tiborc	11	H	Teodóra
12	Sz	Leticia, Klára	12	K	Mária, Guidó
13	V	Ipoly	13	Sz	Kornél, Ludovika
14	H	Marcell	14	Cs	Szeréna, Roxána
15	K	Mária	15	P	Enikő, Melitta
16	Sz	Ábrahám	16	Sz	Edit
17	Cs	Jácint	17	V	Zsófia, Hajnalka
18	P	Ilona	18	H	Diána
19	Sz	Huba	19	K	Vilhelmina, Vilma
20	V	Magyar nemzeti ünnep	20	Sz	Friderika
21	H	Sámuel	21	Cs	Maté, Mirella
22	K	Menyhért	22	P	Móric
23	Cs	Bence	23	Sz	Tekla
24	Cs	Bertalan	24	V	Gellért, Mercédesz
25	P	Lajos, Patrícia	25	H	Eufrozina, Kende,
26	Sz	Izso	26	K	Kleofás
27	V	Gáspár, Gebhárd, Zoárd	27	Sz	Jusztina
28	H	Ágoston	28	Cs	Adalbert
29	K	Beatrix, Erna,	29	P	Vencel
30	Sz	Rózsa	30	P	Mihály
31	Cs	Erika	31	Sz	Jeromos

Szeptember

1	V	Malvin	1	V	Malvin
2	H	Petra	2	H	Petra
3	K	Helga	3	K	Helga
4	Sz	Ferenc	4	Sz	Ferenc
5	Cs	Aurél	5	Cs	Aurél
6	P	Brúnó, Renáta	6	P	Brúnó, Renáta
7	Sz	Amália	7	Sz	Amália
8	V	Koppány, Etelka	8	V	Koppány, Etelka
9	H	Dénes	9	H	Dénes
10	K	Gedeon	10	K	Gedeon
11	Sz	Brigitta, Gitta	11	Sz	Brigitta, Gitta
12	Cs	Miksa	12	Cs	Miksa
13	P	Kálmán, Ede	13	P	Kálmán, Ede
14	Sz	Helén	14	Sz	Helén
15	V	Teréz	15	V	Teréz
16	H	Gál	16	H	Gál
17	K	Hedvig	17	K	Hedvig
18	Sz	Lukács	18	Sz	Lukács
19	Cs	Nándor	19	Cs	Nándor
20	P	Vendel	20	P	Vendel
21	Sz	Orsolya	21	Sz	Orsolya
22	V	Előd	22	V	Előd
23	H	Magyar nemzeti ünnep	23	H	Magyar nemzeti ünnep
24	K	Salamon	24	K	Salamon
25	Sz	Blanka, Bianka	25	Sz	Blanka, Bianka
26	Cs	Dömötör	26	Cs	Dömötör
27	P	Szabina	27	P	Szabina
28	Sz	Simon, Szimonetta	28	Sz	Simon, Szimonetta
29	V	Nárcisz	29	V	Nárcisz
30	H	Alfonz	30	H	Alfonz
31	K	Reformáció ünnepe,	31	K	Reformáció ünnepe,
		Farkas			Farkas

Október

1	Sz	Marianna	1	Sz	Marianna
2	Cs	Achillas	2	Cs	Achillas
3	P	Győző	3	P	Győző
4	Sz	Károly	4	Sz	Károly
5	V	Imre	5	V	Imre
6	H	Lénárd	6	H	Lénárd
7	K	Rezső	7	K	Rezső
8	Sz	Zsombor	8	Sz	Zsombor
9	Cs	Tivadar	9	Cs	Tivadar
10	P	Réka	10	P	Réka
11	Sz	Márton	11	Sz	Márton
12	V	Jónás, Renátó	12	V	Jónás, Renátó
13	H	Szilvia	13	H	Szilvia
14	K	Aliz, Klementina	14	K	Aliz, Klementina
15	Sz	Albert, Lipót	15	Sz	Albert, Lipót
16	Cs	Ödön	16	Cs	Ödön
17	P	Hortenzia, Gergő	17	P	Hortenzia, Gergő
18	Sz	Jenő	18	Sz	Jenő
19	V	Erzsébet	19	V	Erzsébet
20	H	Jolán	20	H	Jolán
21	K	Olivér	21	K	Olivér
22	Sz	Cecília	22	Sz	Cecília
23	Cs	Kelemen, Klementina	23	Cs	Kelemen, Klementina
24	P	Emma	24	P	Emma
25	Sz	Katalin	25	Sz	Katalin
26	V	Virág	26	V	Virág
27	H	Virgil	27	H	Virgil
28	K	Stefánia	28	K	Stefánia
29	Sz	Taksony	29	Sz	Taksony
30	Cs	András, Andor	30	Cs	András, Andor

November

1	P	Elza	1	P	Elza
2	Sz	Melinda, Aurélia, Vivien	2	Sz	Melinda, Aurélia, Vivien
3	V	Ferenc, Olivia, Advent I.	3	V	Ferenc, Olivia, Advent I.
4	H	Borbála, Barbara	4	H	Borbála, Barbara
5	K	Vilma	5	K	Vilma
6	Sz	Miklós	6	Sz	Miklós
7	Cs	Anbrus	7	Cs	Anbrus
8	P	Mária	8	P	Mária
9	Sz	Natália	9	Sz	Natália
10	V	Judit, Advent II.	10	V	Judit, Advent II.
11	H	Árpád	11	H	Árpád
12	K	Gabriella	12	K	Gabriella
13	Sz	Luca, Otília	13	Sz	Luca, Otília
14	Cs	Szilárdka	14	Cs	Szilárdka
15	P	Valér	15	P	Valér
16	Sz	Etelka, Aletta	16	Sz	Etelka, Aletta
17	V	Lázár, Olimpia, Advent III.	17	V	Lázár, Olimpia, Advent III.
18	H	Augusta	18	H	Augusta
19	K	Viola	19	K	Viola
20	Sz	Teofil	20	Sz	Teofil
21	Cs	Tanás	21	Cs	Tanás
22	P	Zénó	22	P	Zénó
23	Sz	Viktória	23	Sz	Viktória
24	V	Ádám, Éva, Advent IV.	24	V	Ádám, Éva, Advent IV.
25	H	Karácsony I., Eugénia	25	H	Karácsony I., Eugénia
26	K	Karácsony II., István	26	K	Karácsony II., István
27	Sz	János	27	Sz	János
28	Cs	Kamilla	28	Cs	Kamilla
29	P	Tanás, Tamara	29	P	Tanás, Tamara
30	Sz	Dávid	30	Sz	Dávid
31	V	Szilveszter	31	V	Szilveszter

A felújított kistárkányi református templom

Az efézusiakhoz írt levél

Mit tudunk Efészus városáról? A Krisztus előtt 1000 évvel alapított, Jézus idejében már mintegy félmillió lakost számláló Efészus a Római Birodalom második legnagyobb városállama volt. Lakói gazdag kulturális életet folytattak, maga a színház például, huszonnégyezer férőhelyes volt. A házak padlóját mozaikok borították, falaikat freskók díszítették, épületeik homlokzatát gazdagon faragott szobrok ékesítették. Ehhez társultak olyan neves építmények, mint például Artemisz temploma, amelyet az antik világ hét csodája közé számláltak. Itt volt Celsus könyvtára, amely a keresztyénség fontos központjává vált. A város kb. 2500 évig működött, ám a kikötője idővel el-mocsarasodott, s az így megszűnt kereskedelem végül a város végét is jelentette.

Hol járunk? Mára már Efészus, a régészeti feltárásoknak köszönhetően, ismét turisztikai célponttá vált. A város Törökországban terült el, a Földközi-tenger partjához közel. Az ókori gazdag város helyén (közelében) ma egy Selcuk nevű, egy 36 000 lakost számláló városka áll.

Érdekességek? Egy legenda szerint, Jézus édesanyja, Mária itt telepedett le, és élt Kr. u. 48-ig. A feltételezett ház helyén egy kápolna áll, és úgy tartják, hogy Máriát valahol a környéken temették el. A ház udvarán álló kút vizének gyógyító erőt tulajdonítanak. Mária tiszteletére a város mellett emeltek a történelem során először egy 260 méter hosszú templomot, amelyből mára egy felújított fal és oszlop maradt fenn, amelyet 1967-ben VI. Pál pápa is meglátogatott. A látogatás emléket egy márványtábla őrizi a falon. Emel-

lett, a várostól nem messze van János evangélista sírja (kriptája), amely fölé bazilikát építettek, majd vastag fallal vették körbe, hogy megvédjék a támadásoktól. A bazilika mára régészeti feltárások helye, helyreállítása jelenleg is tart. Bécsben egy külön múzeum (Ephesos múzeum) mutatja be a fellelt domborműveket, s Artemisz templomi oltárának maradványait.

Efészus akkor és most

Szt. János bazilika modellje

Milyen volt az efézusi gyülekezet? Az ApCsel tanúsága szerint, Pál apostol harmadik missziói útján került a városba, Kr. u. 50 környékén. Először, szokásához híven, a zsinagógába látogatott el, de három hónap után sem jutott eredményre. Az ApCsel megemlíti, hogy Demetriosz nevű ezüstműves, fellázított egy nagyobb csoportot Pál ellen (mivel „rontotta” a bálvány- és kegytárgykészítők üzletét). Az apostol körülbelül 2-3 évet töltött a városban, ahol végül pogányokból jött létre a gyülekezet. A nehézségek ellenére, az efézusi gyülekezet fontos központtá vált, a Jelenések könyve a 7 fontos gyülekezet között említi azzal a megjegyzéssel, hogy Efészus erős gyülekezet.

A levél üzenete: ha röviden össze akarjuk foglalni, akkor talán ezt mondhatnánk: keresztyének, viselkedjétek egymással szépen. A leghíresebb része valószínűleg a hit „fegyverzetének” leírása a 6. fejezetben, amelynek érdekessége, hogy egyik fegyver sem szolgál támadásra, hanem védekezésre. Ezzel azt üzeni a keresztyéneknek, hogy soha ne támadjanak, viszont Krisztus által, vértessék fel magukat, ne legyenek felkészületlenek, hanem legyenek képesek az önvédelemre.

Érdekel a téma? Pál apostol nyomában c. könyvben H.V. Morton ellátogat azokra a helyszínekre, amelyeket a Biblia tanúsága szerint Pál is végigjárt (Efészus is köztük van), s hozzáteszi saját benyomásait, valamint, feljegyzí, az ókori helyszínek és épületek ma milyen célokat szolgálnak.

Györky Sz.

A Református Újság színesben történő megjelenését a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Kulturális és Közművelődési Központjának közreműködésével Magyarország Kormánya támogatta. Azonosítószám: BGA/4377/2022

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás • Cím: Deregyő 216, 076 74 Deregyő, IČO/reg.szám: 31256732 • Nyilvántartási szám: EV 5612/18, ISSN: 2585-8491
Megjelenik havonta. Kereskedelmi forgalomba nem hozható. • **Terjeszti** a Deregyő-i Református Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség: főszerkesztő: Csoma László, szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia, Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítók: Fábián Tibor, Szenn Péter
Szerkesztőség címe: 076 74 Drahňov-Deregyő 216, Tel.: 056/63 953 96, Mobil: 0908 035 094, E-mail: ladislavcsoma@gmail.com vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomda: Marián Györky - MS PRINT